

مقدمات و اصول و تکنیک‌های «لمینت»^۱ پارچه

فرشته کیاوش*

چکیده

در گذر زمان انسان نیازمند پوششی شد که در مقابل باد و آب نفوذ پذیری کمتری داشته باشد و افزایش راحتی و حفاظت در برابر آب و هوای مختلف را فراهم آورد. بدین منظور اولین تلاش‌ها در جهت تولید پارچه ضد آب شکل گرفت. در ابتداء روغن طبیعی بر روی پارچه به صورت یک دست مالیده شده و تحت تابش نور خورشید آن‌ها را خشک می‌کردند سپس در فرآیندی تکراری مقدار بیش تری روغن به طور یک نواخت بر روی آن‌ها قرار می‌گرفت. با انجام این عمل اولین قدم در جهت تولید پارچه ضد آب برداشته شد. امروزه طیف وسیعی از انواع پارچه‌های ضد آب با کاربردهای متفاوت در بازار پوشاک و منسوجات موجود است. هدف این مقاله معرفی شیوه لمینت و مقدمات این روش جهت اجرای آن بر روی پارچه است.

مقدمه

همچنین کشف چندین پلیمر و رزین مصنوعی در نیمه اول قرن بیستم نمونه‌های بارزی از این اکتشافات هستند. «هارولد رز»^{۱۱} در سال ۱۹۴۸ آزمایشاتی بر روی «پلی وینیل استات»^{۱۲} پلاستیکی شده با «دی بوتیل فتالایت»^{۱۳} انجام داد. او موفق به معرفی یک فرآیند مداوم از تولید ماده شد که می‌تواند در مراحل لمینت سازی به صورت خشک به کار گرفته شود. در این روش حلال وجود ندارد و پوشش جدید می‌بایست از طریق حرارت فعال شود و با اعمال فشار بر روی پارچه قرار گیرد. در حال حاضر رزین‌های ذوبی به دلیل عدم حضور حلال و در نتیجه نیاز به انرژی کم تر نسبت به انرژی مورد نیاز جهت تبخیر حلال در مرکز توجه قرار دارند. (Sen, a, 2001, 40)

مخلوط رزین‌ها: هدف از مخلوط کردن رزین‌ها دستیابی به خواص بهتر با قیمت ارزان تر است.

به طور کلی انتخاب رزین مناسب را می‌توان تحت ۵ معیار اصلی زیر دنبال نمود:

۱. سبک پوشاک مورد نظر؛
۲. خواص دو جز که قرار است به هم متصل شوند؛
۳. تجهیزات لمینت سازی در دسترس؛
۴. دوام در شستشو و خشک‌شویی؛
۵. قیمت رزین (W Fung, 2002, 40)

پارچه زمینه

پارچه پنبه‌ای نخستین پارچه‌ای است که در لمینت سازی منسوجات به کار رفته است و هنوز نیز در حجم بالایی به کار می‌رود اما در کاربردهایی که استحکام محصول نهایی مدنظر است نایلون و پلی استر را که نسبت استحکام به وزن خیلی بیشتری دارند، می‌توان جایگزین پنبه نمود. هم چنین پنبه در برابر میکروب‌ها و پوسیدگی در اثر رطوبت آسیب پذیر است. در مقابل پنبه چسبندگی بهتری را با ماده پلیمری که به عنوان چسب به کار می‌رود را فراهم می‌آورد. سطح ناهموارتر و الیاف با طول کوتاه تر پنبه موقعیت بهتری را

صنعت پوشاک روغنی ضد آب در خلال سال‌های ۱۷۰۰ تا ۱۸۰۰ در آلمان و انگلیس پیشرفت نمود. در این دوران انواع روغن‌ها بر روی پنبه بعضاً ابریشم به منظور تولید پوشاک، تجهیزات دریایی، چادرها و سایر پوشش‌ها به کار گرفته شد. نخستین پارچه بارانی منتسب به «فرسنا»^{۱۴} که سر مهندسی فرانسوی بود در سال ۱۷۴۷ پدید گشت. او یک پالتو کهنه را از طریق آغشته سازی به «لاتکس»^{۱۵} بر روی آن ضد آب نمود. چارلز «مکتاش»^{۱۶} در سال ۱۸۳۲ با کسب دانش مربوط به این فرآیند، شروع به تولید مواد ضد آب نمود. او را اولین مبدع و بنیان گذار صنعت پوشش دهی و لمینت سازی مدرن معرفی می‌کنند. اختراع وی تولید موادی ضد آب توسط چسباندن دو قطعه لباس از طریق لاستیک حل شده در نفتا بوده است. او همچنین فیلمی از یک لاستیک تهیه کرد و آن را توسط نخ و سوزن به پارچه دوخت. بدیهی بود تولید پوشاک تجاری از این مواد و به این روش سخت و مقرون به صرفه نبود، تا اینکه دانشجوی پزشکی به نام «جیمز سایم»^{۱۷} توانست لاستیک را در یک حلال به دست آمده از قطران ذغال سنگ حل نماید. با تبخیر حلال رسوب فیلمی از لاستیک باقی می‌ماند. با گذشت زمان استانداردهای بالاتری در جهت راحتی و کیفیت پوشاک مطرح گردید، از جمله جلوگیری از حالت چسبندگی لاستیک در هوای گرم، رفع بوی ناخوشایند لاستیک و ایجاد ظاهری جذاب جهت ارائه به مصرف کنندگان. در سال ۱۸۴۳ با کشف فرآیند «ولکانیزاسیون»^{۱۸} توسط توماس «هنکوک»^{۱۹} کیفیت محصولات ارتقاء یافت، به این ترتیب که به وسیله ایجاد اتصال عرضی عیب اصلی لاستیک خام که همان ضعیف شدن فیزیکی آن در اثر افزایش دما بود، برطرف گردید. پس از این کشف هنکوک و مکتاش علاوه بر پوشاک، لوازم قابل باد کردن و تورم از قبیل بالش، تشک بادی و... را نیز تولید کردند. با پیشرفت تکنولوژی و دستیابی به پلیمرهای جدید پوشش دهی به پارچه‌ها شکل مطلوب تری پیدا کرد. (W Fung, 2002, 12) کشف «پلیمرهای»^{۲۰} جدید از جمله «نیتروسولولز»^{۲۱} به عنوان ماده پوشش دهنده پارچه پنبه‌ای در اواسط قرن نوزدهم، دستیابی به «استات سلولز»^{۲۲} که در خلال جنگ جهانی اول توسط انگلیس منتشر شد و

محیطی نقش مهمی را در انتخاب فرایند مناسب ایفا می کنند. تکنیک های لمینت سازی در صنعت پوشاک به منظور کاربرد به عنوان بقیه، کمربند، کناره لباس و به خصوص به عنوان جایگزینی برای دوخت به کار می روند. فرایند لمینت سازی زمان فرایند را کوتاه نموده، هزینه تولید را کاهش داده و کیفیت استحکام را بهبود می بخشد. به کارگیری لمینت سازی به جای دوخت در سایر صنایع از قبیل تجهیزات اتومبیل سازی و دریایی صورت می پذیرد. پارچه های لمینت شده در لباس های ضد آب و محافظ با خاصیت تنفس مناسب، پارچه صندلی اتومبیل و کفش و بسیاری کاربردهای دیگر به کار می روند. (W Fung,2002,6)

قرار دادن رزین بر روی پارچه زمینه که پوشش دهی ۳۴ نام دارد از طرق مختلف قابل انجام است. پوشش -دهی خمیری، پوشش دهی پختی، روش شبکه ای و چاپ نقطه ای خشک از جمله متداول ترین این تکنیک ها هستند. اتصال رزین به پارچه زمینه نیز از طریق روش غشایی، روش مذاب، روش محلول و روش اسپری قابل انجام است. در روش محلول از غوطه وری استفاده می شود. همان طور که قبلاً هم بیان شد، روش محلول روش به صرفه ای نیست و روش مذاب یکی از متداول ترین روش ها در این زمینه است. اعمال رزین بر روی پارچه در روش مذاب از طرق مختلفی قابل انجام است. پخش پودر رزین، استفاده از غلتک های طرح دار به منظور چاپ رزین بر روی پارچه، استفاده از صفحه ای با قابلیت چاپ نقطه ای رزین بر روی پارچه، استفاده از روش تیغه جراحی از جمله این روش ها هستند. انتخاب روش مناسب به معیارهایی از قبیل ساختار پارچه زمینه، نوع رزین مورد استفاده، کاربرد محصول نهایی و مسائل اقتصادی بستگی دارد. (W Fung,2002,129)

گام های اساسی فرایند پوشش دهی شامل تغذیه پارچه از طریق غلتک های تحت کشش به منطقه لمینت سازی، عبور پارچه لمینت شده از یک منطقه حرارتی به منظور تبخیر حلال (در روش محلول) یا فعال سازی رزین (در روش های مذاب)، سرد کردن پارچه و در نهایت پیچیدن محصول بر روی رول ها است. باید توجه داشت که هدف دستیابی به یک اتصال مستحکم، زیبا و مناسب است. اتصال مناسب اتصالی است که در آن نفوذ ماده چسبی در دو جز متقارن باشد. همچنین بیرون زدگی چسب از اجزا رخ ندهد. (Sen,a,2001,76)

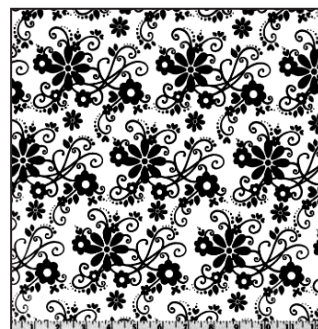
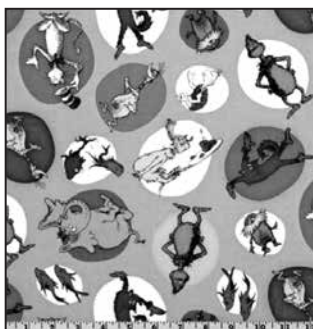
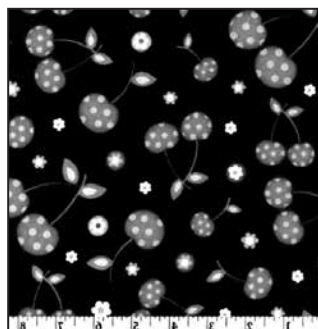
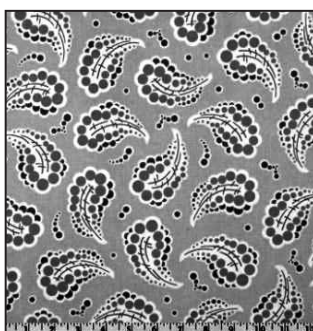
برای اتصال با پلیمر مورد نظر پدید می آورد. در حالی که الیاف فیلامنتی مصنوعی با سطح هموارتر به منظور تقویت چسبندگی الیاف با پلیمر به خصوص با پلی وینیل کلراید ۳۳، پی وی سی (PVC) نیازمند ابزار ویژه ای هستند. پلی استر و نایلون به عنوان الیاف اصلی که در لمینت سازی البسه تخصصی و فنی به کار می روند، شناخته شده اند. این امر به دلیل استحکام بالا و مقاومت نسبی مناسب در برابر رطوبت، جذب روغن، میکرو ارگانسیم ها و بسیاری از مواد شیمیایی دیگر است. اکریلیک نیز در شرایطی که مقاومت بالا در برابر اشعه فرابنفش نیاز باشد، به کار می رود (W Fung,2002,26)

تعداد نسبتاً کمی از ساختارهای شناخته شده پارچه را می توان در فرایند لمینت سازی به کار برد. بافت تافته، سرژ و شطرنجی از این دسته هستند. ساختارهای باز طی فرایند تا حد زیادی دچار تغییر ابعادی به خصوص در راستای اریب می شوند. ضمن اینکه ساختارهای خیلی باز منجر به نفوذ رزین به داخل پارچه می شوند (Sen,a,2001,25)

پس از انتخاب پارچه مناسب لازم است فرایند آماده سازی روی پارچه ها انجام شود. فرایند آماده سازی شامل شستشوی مقدماتی، تثبیت حرارتی و آماده سازی به منظور انجام عملیات مداوم است (W Fung,2002,6)

روش ها

فرایند لمینت سازی و نوع ماشین مورد استفاده با توجه به خواص فیزیکی پارچه و عملکرد مورد انتظار تعیین می گردد. این عملکرد می تواند مربوط به استحکام مورد نظر و یا دوام لمینت حاصله یا مواردی از این قبیل باشد. پارچه مورد استفاده ممکن است یک منسوج بافته شده مسطح که از ثبات ابعادی برخوردار است و قادر است از طریق کشش به سادگی سطح مسطح یکنواختی به منظور انجام فرایند لمینت سازی فراهم آورد، باشد و یا ممکن است پارچه حلقوی کش یا سطحی خاب دار یا پرزدار باشد که به آسانی دچار شکست یا خمیدگی می شوند. در هر صورت ماشین آلات و روش ها باید به گونه ای انتخاب شوند که هر کدام از این پارچه ها را بتوان به گونه ای مناسب بدون اینکه در ظاهر یا خواص فیزیکی آن تغییری حاصل شود، تحت فرایند قرار داد. البته باید توجه داشت که ملاحظات زیست

شکل ۲. بارانی تولید شده از پارچه لمینت شده [۴]. (fabric.com)

شکل ۱. نمونه هایی از پارچه های لمینت شده [۴]. (fabric.com)

۱۱- Harold Ross

۱۲- Poly vinyl Acetate

۱۳- Butyl Ftalayt

۱۴- **curing**: مواد شیمیایی که موجب می‌شوند تا در میان زنجیرهای پلیمری پلاستیک‌های گرماسخت یا ترموست، اتصالات عرضی تشکیل شوند و یا آنها پخت گردند. (iran-eng.com)

۱۵- **fusing**: مرحله فیوزینگ (اتصال لایه به پارچه با استفاده از حرارت) می‌باشد (کیانی نسب، سحر خیز، و معروفی، ۱۳۸۶)

۱۶- **thermo plastics**: ترموپلاستیک‌ها پلیمرهایی هستند که با افزایش دما بدون تغییر شیمیایی ذوب می‌شوند. این پلیمرها را می‌توان به دفعات ذوب و دوباره جامد نمود. چنین پلیمرهایی در حالت مذاب مانند مایعات جاری شده و از این لحاظ با پلیمرهای دارای اتصالات عرضی متمایزند. (wikipedia.com)

۱۶- **Granule**: گرانول اسم پلیمر خاصی نیست، به نوعی از شکل پلیمر بدست آمده در پتروشیمی که بصورت دانه بوده و برای مصارف و کاربردها باید ذوب و شکل دهی شود گرانول میگویند. در واقع وقتی پلیمر تولید میشود در دستگاه اکسترودر (چیزی شبیه چرخ گوشت) ذوب شده و در سر اکسترودر یک کاتر یا هر چیزی شبیه آن پلیمر خروجی را مرتباً قطع میکند و گرانول تولید می‌شود.

همه مواد پلیمری بسته به کاربرد و میزان ویسکوزیته و عوامل دیگر مثل نوع پلیمریزاسیون و... میتوانند تبدیل به گرانول شوند. ولی اگر شرایط پلیمریزاسیون و عوامل دیگر پیچیده باشد پلیمر بصورت پودر یا محلول یا ... تولید میشود.

هدف اصلی در تولید یک پلیمر بدست آوردن یک ماده با خواص مطلوب است. و به دست آوردن این خواص و کنترل آن در حین فرآیند شدن پلیمر بستگی به عوامل زیادی از جمله دما، فشار، کاتالیزور و... دارد و پلیمری که بار اول ذوب و شکل دهی شده مطمئناً خواص بهتری نسبت به پلیمرهای بازسازی چند بار ذوب شده دارد. بعضی از پلیمرها پس از چند بار ذوب و شکل دهی باز خواص خود رو حفظ میکنند. ولی بعضی از آنها مثل PVC پلی وینیل کلراید که مصرف زیادی در پروفیل در و پنجره، سفره و انواع ورق ها، کابل ها، لوازم خانگی و... دارند پس از بازیافت خواص خود را از دست میدهند. با استفاده از گرانول تولیدی اقدام به تولید کفیوش دانه لاستیکی مینمایند. یکی از رو به گسترش ترین و مهمترین بخش های صنعت پلاستیک، بخش بازیافت ضایعات پلاستیک به گرانول های قابل استفاده مجدد برای سایر تولید کنندگان می باشد، چرا که مواد اولیه این صنعت لاستیک های فرسوده و دیو شده در مناطق کشور بوده که به فراوانی در ایران یافت می شوند و سالیانه چندین هزار تن به حجم آنها اضافه می گردد. همچنین محصول تولید شده این ماشین آلات، پودر لاستیک و گرانول لاستیک استاندارد، ماده اولیه صنایع بسیاری مانند تولید انواع کف پوش ها، انواع تقویت کننده ها و جایگزین در رنگها، آسفالت، بتن، همچنین به عنوان سوخت اصلی کوره، ماده اولیه لاستیک سازی و ... می باشد و کاربرد بسیار در داخل و خارج از کشور دارد. تهیه یک گرانول یکدست و با کیفیت که باعث افت کیفیت محصول نگردد ومشکلات فرایندی و کیفی برای مصرف کننده به همراه نداشته باشد همواره از مهمترین نگرانی های فعالان صنعت بازیافت است. (fomiran.com)

۱۸- Polyolefin

۱۹- polyurethane

۲۰- Polyester

۲۱- Polyamide

۲۲- **copolymer**: هرگاه لاقبل دو نوع پلیمر به گونه ای با یکدیگر ترکیب شوند که زنجیرها یا مونومر آنها با یکدیگر اتصال شیمیایی بر قرار کنند، کوپلیمر تشکیل می‌شود. پلیمر همی نیز گفته می‌شود. (blogfa.com)

۲۳- Polyvinyl Chloride

۲۴- **coating**: آستر کشی یکی از روش های تکمیل پارچه است که با قرار دادن آستر ظاهر پارچه تغییر می‌کند. آستر کشی یا سطح پارچه را می‌پوشاند و یا در حالتی دیگر رشته های تشکیل دهنده بافت را پوشش می‌دهد. آستر کشی می‌تواند ساختار پارچه را تغییر داده و آن را به شکلی کاملاً نرم، خملی و دانه ریز تبدیل کند و یا حالت آن را به صورتی تغییر داده که زیر دستی کاغذی پیدا کند. (Braddock,2007,99)

* عضو هیئت علمی دانشگاه علم و فرهنگ

منابع در دفتر مجله موجود است.

قابل ذکر است با توجه به کاربرد نهایی لمینت حاصله موادی از قبیل رنگزا، پیگمنت یا کربن را می‌توان از قبل با رزین پلیمری مخلوط نمود (Sen,a,2001,186) این امر به طراحی مقرون به صرفه پارچه‌ها در حین فرایند تولید کمک می‌کند.

طراحی پارچه‌های لمینت شده

همان طور که بیان شد با به کارگیری مواد افزودنی از قبیل رنگ و با استفاده از روش‌هایی که امکان طراحی چاپ بر روی محصول نهایی فراهم می‌آوردند، مثل روش استفاده از غلتک‌ها یا صفحه طرح‌دار، می‌توان پارچه‌های زیبا و متنوعی تولید نمود. شکل (۱) مجموعه‌ای از پارچه‌های لمینت شده تجاری که از پارچه پنبه و رزین وینیل تولید شده‌اند، نشان می‌دهد. پارچه‌های لمینت شده‌ای که در شکل (۱) مدنظر است، از طریق اعمال یک فیلم نرم و محافظ بر سطح پارچه پنبه‌ای به دست آمده‌اند. در نتیجه محصول نرمی و انعطاف لازم را برای مصارف مد، ماندگاری و دوام به علاوه سهولت تمیزشوندگی به گونه‌ای که لک برآحتی از طریق پارچه مرطوب قابل زدودن است، خواهد داشت. لمینت‌هایی که از این طریق حاصل می‌شوند، در کاربرد به منظور بارانی و کلاه، پرده حمام، کیف خرید و پوشک بهداشتی کودکان قابل استفاده هستند. (fabric.com)

پی‌نوشت‌ها

۱- **laminate**: ورقه ورقه شدن روش تولید مواد در لایه‌های مختلف، به طوری که مواد کامپوزیت به بهبود قدرت، ثبات، عایق صدا، ظاهر و یا خواص دیگر از استفاده از مواد متفاوت است. ورقه ورقه (ورقه ورقه) است که معمولاً به طور دائم توسط گرما، فشار، جوشکاری، چسب و یا مونتاژ می‌شود. (Wikipedia.org)

۲- fresna

۳- **latex**: لاتکس را به ساده‌ترین شکل می‌توان به عنوان یک سیستم کلوئیدی و دو فازی متشکل از یک فاز جامد پراکنده در یک فاز مایع یا محیط پراکنده تعریف نمود.

فاز مایع یا محیط پراکنده را فاز پیوسته و یا فاز آبی می‌نامند، هم فاز مایع و هم سیال آبی که هنگام منعقد شدن لاتکس از آن به بیرون می‌تراود، محلول های رقیق آبی می‌باشند که ممکن است تا اندازه ای در ترکیب شیمیایی با هم اختلاف داشته باشند.

فاز پراکنده را فاز ناپیوسته یا گسسته نیز می‌نامند که شامل واحد های پلیمری عمدتاً در pH بازی و بار الکتریکی منفی است. قطر ذرات کمتر از ۵ میکرون است و در محیط مایع مرتباً تکرار می‌شود. این واحد های پلیمری اغلب دارای شکل هندسی نامتقارن می‌باشد. (Polymer-e.persianblog.ir)

۴- charles macintosh

۵- James Sime

۶- **Vulcanization**: وقتی لاستیک در مجاورت گوگرد حرارت داده شود، اتمهای گوگرد زنجیره های بلند مولکول های پلیمری لاستیک را به یکدیگر متصل می‌کنند و بدین ترتیب ماده زمینه ای لاستیک را به توده یکپارچه ای تبدیل می‌کنند که حساسیت کمتری به تغییر دما نشان می‌دهد با این حال فرایند ولکا نیز اسپیون منجر به فعالیت گسترده ای در زمینه تولید و مصرف لاستیک شد. تا سال ۱۸۵۸ رزش اجناس تولید شده از لاستیک به حدود ۵۰۰۰۰۰ دلار رسید. (denatire.blogfa.com)

۷- Tomas Hancock

۸- **polymers**: پلیمرها، ابرمولکول‌هایی با وزن مولکولی بسیار بالا هستند. که از واحدهای تکرار شونده تشکیل شده اند. پلیمرها ممکن است آلی، غیرآلی یا آلی-فلزی باشند. از دیدگاه نحوه ی به وجود آمدن ممکن است مصنوعی یا طبیعی باشند. پلیمرها از جمله ی مواد ضروری برای بسیاری از صنایع از جمله: چسب‌ها، مصالح، ساختمانی، کاغذ، لباس، الیاف، پوشش‌ها، پلاستیک‌ها، سرامیک، بتون، کریستال مایع، مقاومت های نوری و... هستند. پلیمرها در علوم همچون: تغذیه، مهندسی، بیولوژی، داروسازی، باکشافات فضایی، بهداشت و محیط زیست اهمیت دارد. (worldofknowledge.blogfa.com)

۹- nitrocellulose

۱۰- Cellulose acetate